

ΑΝΟΙΞΕ ΤΗΝ ΘΥΡΑ

Μία εικόνα θαυμαστή υπάρχει στο βιβλίο τῆς Ἀποκαλύψεως: «^ο Ο Κύριος ἕρσκειται ἔξω ἀπό μιά κλειστή θύρα καί κτυπᾷ». «^ο Ἴδού ἔστηκα ἐπί τήν θύραν καί κρούω· ἐάν τίς ἀκούσῃ τῆς φωνῆς μου καί ἀνοίξῃ τήν θύραν, καί εἰσελεύσομαι πρὸς αὐτόν καί δεἰπνήσω μετ' αὐτοῦ καί αὐτός μετ' ἐμοῦ» (Ἀποκ. 3,20). Θαυμαστή εἰκόνα πού πρέπει νά μᾶς προβλη-ματίσῃ. Πρῶτον, ποιά εἶναι αὐτή ἡ θύρα ἢ κλειστή, δεύτερον ποιός εἶναι αὐτός πού κτυπᾷ καί τί θέλει;

Θά φανῆ ἴσως παράξενο ὅταν γνωρίσουμε ποιός εἶναι αὐτός πού κτυπᾷ. Δέν εἶναι ἓνας ζητιάνος, δέν εἶναι ἓνας ἄστεγος πού ζητᾷ καταφύγιο, εἶναι ὁ αἰώνιος Κύριος, εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός, εἶναι αὐτός πού θέλει νά σέ σώσῃ, νά σέ ἐλευθερώσῃ, νά σοῦ δώσῃ παρηγορία, ἐλπίδα, χαρά, εἰρήνη, σωτηρία. Εἶναι αὐτός πού κατέβηκε στή γῆ γιά σένα. Εἶναι ὁ ἀγαπητός υἱός τοῦ Θεοῦ. Γιά σένα ἔγινε ἄνθρωπος, γιά σένα πέθανε στό Σταυρό, γιά σένα ἀναστήθηκε γιά νά σοῦ χαρίσῃ ζωή καί ἀνάστασι. Αὐτός στέκεται ἔξω ἀπό τή θύρα τῆς ψυχῆς σου καί κτυπᾷ μέ ὑπομονή, μέ ἀγάπη. Δέν τήν παραβιάζει. Θέλει ἐλεύθερα νά τοῦ ἀνοίξῃς. Σοῦ ἔδωσε αὐτός τό δικαίωμα αὐτό, νά τόν δεχθῆς ἢ νά τόν ἀπορρίψῃς.

Κτυπᾷ τή θύρα τῆς ψυχῆς σου χωρίς νά κουράζεται, χωρίς νά ἀπελπίζεται, διότι εἶναι ὁ Σωτήρας σου, θέλει νά σέ σώσῃ, νά σέ συναντήσῃ. Θέλει νά καθίσῃ μαζί σου στό τραπέζι τῆς ἀγάπης του, νά εὐφρανθῆς μαζί του, νά γιορτάσῃς τή σωτηρία σου, τήν ἀπελευθέρωσί σου ἀπό τήν ἁμαρτία, ἀπό τό θάνατο. Πολλές ψυχές ἄκουσαν τά κτυπήματά του, πρόσεξαν τή φωνή του, καί ἀνοίξαν τή θύρα, καί τώρα ὁ Ἰησοῦς ἕρσκειται μέσα τους. Αὐτός τούς συντροφεύει γιά πάντα στή ζωή τους. Πολλές ἄλλες ψυχές ἔχουν κλειστή ἀκόμη τή θύρα τῆς ψυχῆς τους πρὸς τόν Ἰησοῦ. Ὁ θόρυβος τοῦ κόσμου, τά πάθη καί ἡ ἁμαρτία ἐκλείσαν τά αὐτιά τῆς ψυχῆς καί δέν ἀκοῦν τά κτυπήματα, δέν ἀκοῦν τή φωνή του. Ἀλλά ὁ οὐράνιος ἐπισκέπτης δέν ἀπομακρύνεται, δέν παύει νά κτυπᾷ, νά φωνάζῃ γιά ν' ἀκουσθῇ ἡ φωνή του.

Ἡ εἰκόνα αὐτή πρέπει νά μᾶς προβληματίσῃ. Ὁ Κύριος κτυπᾷ τή θύρα τῆς ψυχῆς μας μέ πολλούς τρόπους. Τήν κτυπᾷ μέ τόν λόγο του. Πόσες φορές δέν ἀκούσαμε τή φωνή του σέ ἕνα κήρυγμα πού ἀκούσαμε, σέ ἕνα βιβλίο πού διαβάσαμε. Αὐτό ἦταν ἄραγε τό ἀποτέλεσμα; Μήπως ἀπλῶς μᾶς ἱκανοποίησε θρησκευτικῶς χωρίς νά ἀγγίξῃ τή καρδιά μας, χωρίς νά πάρουμε ἀπόφασιν νά ἀνοίξουμε τήν καρδιά μας γιά νά μῆ μέσα μας ὁ Κύριος! Κτυπᾷ πολλές φορές δυνατότερα, ὅταν βλέπη ὅτι ἐξακολουθοῦμε νά ἔχουμε κλειστή τή θύρα. Ἐπιτρέπει καί ἔρχεται ἕνα δυσάρεστο γεγονός, μιά ἀρρώστεια, ἕνα ἀτύχημα, ἕνα γεγονός συνταρακτικό, καί ἀποροῦμε καί τά χάνουμε καί τότε προσέχουμε τή φωνή του καί ἀκούμε τά βήματά του. Εὐλογημένες ψυχές πού ἀκούσαν τή φωνή του καί ἀνοίξαν τίς καρδιές των πρός αὐτόν.

Ἐάν ὁ ἄνθρωπος παρ' ἐλπίδα ἐξακουλουθήσῃ νά ἔχῃ κλειστή τή θύρα τῆς ψυχῆς του μέχρι τέλους, ὁ κύριος θά μείνῃ ἔξω ἀπό τή ζωή του, ἀλλά καί αὐτός θά μείνῃ ἔξω ἀπό τόν Κύριο. Ἕνα πρᾶγμα πρέπει νά γνωρίζουμε· ὁ ἄνθρωπος δέν θά σωθῇ μόνο γιατί εἶναι καλός ἄνθρωπος. Πολλοί καλοί ἄνθρωποι θά βρεθοῦν στήν κόλασιν. Ὁ ἄνθρωπος σώζεται γιατί ἀνοίξε τή θύρα τῆς ψυχῆς του στό Χριστό. Πολλοί θά χαθοῦν, ὄχι γιατί εἶναι ἁμαρτωλοί, ἀλλά γιατί δέν θέλησαν νά ἀνοίξουν τήν καρδιά τους σέ ἐκεῖνον πού κτυποῦσε χρόνια ὀλόκληρα τήν θύρα τῆς καρδιάς τους. Ὁ Χριστός αὐτή τήν ὥρα κτυπᾷ καί τή δική σου καρδιά. Ἀκουσε τή φωνή του, πρόσεξε τά βήματά του, μὴ ἀμφιβάλλεις, μὴ ἀναβάλλεις γιά αὔριο. Τό αὔριο μπορεῖ νά γίνῃ ποτέ. Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ λέγει: «σήμερον ἐάν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνετε τάς καρδίας ὑμῶν...» (Ἑβρ. 3,15).

Π.Π